

SABADELL FEDERAL

Setmanari Porta-veu del Partit Federal

ANY II.

Núm. 32

DISSABTE 18 Abril de 1914

Els originals no's tornen

Soscripció mensual, 50 cénts.

Redacció i Administració

Dels articles ne son responsa-
bles els seus respectius autors

Nombre solt, 10 cénts.

JARDÍ, 7 i 8

DIVAGACIONS

Dels meus dies escolars recordo encara que'l nostre professor ens explicava al redós d'una taula, amb una severitat que'ns corprenia, certes malalties contagioses, veritables flagells que pesaven sobre l'humanitat, i que nosaltres veiem volar damunt nostre com l'expiació de incognits pecats. I després ens feia mirar a través d'un vidre qui multiplicava les coses, uns petits microbis, uns bacillus que causaven lo que allavors ens havia explicat...

I bé: també ara, a través, no ja de les paraules del meu rígit professor del qui guardo tant sols una fosca silueta, sino de les paraules del qui encara és constantment mon mestre en política o siga en cultura, en civilització, en humanització, en fi, mon mestre que ha cultivat la meua espiritualitat; a través, doncs, de les seves paraules havem pogut veure com si tinguéssim al davant aquell vidre qui multiplicava perfectament les coses, lo que constitueix la nostra vida política, lo que constitueix les nostres lluites actuals que son ja pretérites, i que serán el punt d'on partirán també les futures qüestions que en un dia farán tambalejar l'unitat una mica fictícia de les immenses nacions actuals.

A través de les seves paraules haurem pogut veure una infinitat de microbis, i que si els primers eren causants de les malalties del cos que tant sols l'ull escrutador d'un cirurgià pot veure i gorir, aquests son els

causants de les malalties socials, tan o més paoroses que les altres, i aquestes tan sols ens podem privar de llur contagi aquells que estem posseïts d'un grau de cultura, veritable vidre multiplicador qui ens permet veure, a distancia, el mal que afligeix als que no tenen prou valor per escoltar les paraules d'aquell apostol creador de nostres doctrines i cultivador de nostres conviccions.

L'aquets microbis s'anomenen esclavatge, subordinació als capritxos d'uns homes, caciquisme, analfabetisme, l'imperi de les doctrines xorques qui pesen encara sobre els homes que no donen un valor a les idees noves o que no volen escoltar la vibració de les multituts, qui passen, enllà, en un cant etern de rebelió, i altres i altres que corsequen i palideixen al home, aixugant-li no el cor, sino el cervell, en vanes i incolores realitats... Les lluites que sostenen els individus que reclamen una llibertat no satisfeta, i aixís mateix els pobles que lluiten iradament per la seva personalitat i que's desvetllen de l'aclaparament que durant segles i segles han estat abocats i aixís succeïment; l'obra del microbi homicida podrà retrasar l'emancipació dels homes i dels pobles però no privará que aquesta visqui per el propi esforç de les noves idees i dels homes nous.

I aixó s'en dirá la Revolució. Si mon sever professor que'ns explicava la degeneració dels cossos per les malalties no segu-

res del remei propici a curar-les, el nostre Mestre ens explicava eloqüentment lo que les malalties socials reclamen, recullit baix l'estudi de lo que les multituds oferiren als seus ulls que 'l feren convertir en biòleg al destriar als homes i als pobles mostrant-los un altre regim i unes altres llibertats.

Seguim prosseguint, atents, a les idees i als consells d'aquell qui constantment ens

parla i la seva paraula es un eco que'ns guia i la seva austeritat s'extent, protectora, demunt nosaltres a devant de les escomeses dels adversaris.

Sapiguem veure, a través dels trascendents problemes que'ns agiten lo que aquell vidre multiplicador de les seves ensenyances sempre ens havia mostrat.

L'acta de Sabadell

Referent a la discussió que de l'acta de nostra ciutat va fer-se en el Tribunal Suprem, deia el confrare de Barcelona «El Diluvio»:

«A mida que van coneixent-se els dictamens emesos per la Sala d'actes protestades del Tribunal Suprem, més agitada és en els centres polítics la discussió que aquells dictamens promogueren, poguent-se ja preveure que va a donar molt joc la discussió que en el Congrés els tals dictamens suscitarán.

Entre els diputats que's reuneixen diàriament en el saló de conferències del Congrés hi ha gran revolt, perquè es diu que, per no quedar-se el Govern sense majoria, aquesta tirarà molts dictamens avall, en lloc d'aprobar-se sens excepció els informes del Tribunal, com se feu en les passades Corts.

I mentres els diputats de la majoria afirmen que hi ha que repudiar els dictamens contraris a sos correligionaris, els representants de les minories sostenen que si, com el cas del notari del conte, s'estira la corda per uns, hi ha que estirar-la per a tots, amb tant major motiu quant hi ha cassos, com l'acta de Sabadell, en que seria just de tota justícia, apartar-se del informe emés per el Tribunal Suprem.

No es comprén, certament, com aquest alt Tribunal que al jutjar algunes actes ha filat tan prim, hagi pogut fer els ulls grossos a enormitats com les que ofereixen altres, tals com per exemple, la de Sabadell.»

A continuació reproduïm les cinc llargues i ben documentades actes notariales que 'l nostre il·lustre amic senyor Salas Anton va remetre an aquell alt Tribunal, i que eren substancials proves de les indignitats co-

meses per el senyor Turull. Després el mateix diari manifesta:

«El Tribunal Suprem, amb tot, no fa menció en son dictamen, més que de les dugues primeres actes presentades per el senyor Salas Anton i de dugues aduïdes per el senyor Turull: una en que en Eduard Cuscó, rector, i en Josep Torres, secretari (aquell sant secretari!) de Ripollet, declaren no ésser cert que el senyor Turull els hi hagués entregat una quantitat com a garantia d'un conveni referent a vots i protesten de tota suposició de que haguessin intervingut en compromisos relatius a eleccions (està clar, si l'impecable secretari de Ripollet se passà el dia de la elecció de genolls davant l'altar major de l'iglesia del poble, pregant al Altíssim que confongués a tot aquell que tractés de torcer la genuïna voluntat del poble) i altra acta en que en Josep Costajussà i en Miquel Solà, alcalde i Secretari de Sentmanat, diuen ser completament fals que la majoria de la corporació prenguéss acorts, ni tant sols oficiosament, d'apoyar en les eleccions al candidat que major suma entregués o oferís entregar al Municipi.

Aquestes son les dugues úniques i ridícoles actes que oposa dit senyor, a les cinc verdaderament aplastants, que va presentar el senyor Salas Anton.

El Tribunal Suprem, no obstant, no fent menció de les tres actes últimes presentades per el senyor Salas Anton y que aquest en 27 de Març, penúltim dia del període de prova, remés en plec tancat, del que guarda rebut, al president d'aquell Tribunal, diu que, «*teniendo en cuenta que los elementos documentales de juicio aportados por el reclamante en corroboración de los*

hechos en que funda su protesta...», no poden servir de base d'aquets fets, que alguns d'ells es troben desvirtuats, per lo que resulta d'altres documents anàlegs (no n'hi ha més que'ls referits) presentats per el candidat proclamat senyor Turull... «el Tribunal tiene el honor de proponer a la Cámara que se sirva, si así lo tiene a bien, declarar la validez de la elección que para un diputado a Cortes se ha celebrado en el distrito de Sabadell el día 8 de Marzo del corriente año.»

Pero com, afortunadament en aquest cas, el dictamen del Tribunal Suprem no es definitiu, perquè depent de que'l Congrés l'accepti o el rebutgi, entenem que, per lo que respecta al acta de Sabadell, el Congrés deu anul·lar les eleccions celebrades en aquell dictricte, on tot el món sab els altament repugnants medis de que's valgué el senyor Turull per a fer triomfar apesar de tot la seva candidatura.

Dos circumstancies abonen, además, el que, en quant al acta de Sabadell, el Congrés s'aparti del dictamen del Tribunal Suprem. La primera es que en el dictamen no es tenen en compte les tres actes notariales que en 27 de Març va remetre el senyor Salas Anton al president del Tribunal Suprem i la segona es que en el recurs del acta de Sabadell no hi hagué vista, perquè el senyor Salas Antón fundant-se amb una disposició del president del Tribunal Suprem de 16 de Maig de 1910, publicada dos dies després en la *Gaceta*, va demanar vista apoiant-se en la referida disposició en el seu escrit de 27 de Març acompanyant la prova complementaria, i ara resulta que aquest any el Tribunal Suprem, prescindint d'aquella disposició, ha exigit que la vista es demanés al fer la reclamació.

Recomanem aquest assumpte al Congrés en general i a tots els diputats aimants de la justícia en particular.

Seria una verdadera ignominia que l'acta de Sabadell fos aprobada. El districte de Sabadell no pot passar per semblant injustícia.»

Es seguríssim que'ls diputats republicans discutirán en el Congrés l'acta de Sabadell per creure que'l Tribunal devia adjudicar-la al nostre candidat en vista de la anomalia amb que s'ha dictaminat la mateixa.

Sabem que dits diputats intervindrán enérgicament en la discussió d'aquesta acta, bruta com tantes altres. El Tribunal Suprem que ha fet justícia en alguns districtes, devia anul·lar aquestes eleccions o donar l'acta al qui de veritat l'havia guanyada.

Confiem amb el bon zel dels nostres correligionaris que sabrán exigir una reparació i no permetarán que s'assenti al Congrés aquell que ha guanyat sa investidura d'una manera indigna i depravada.

Filosofies individuals

Moltes de les lectures que lleigeixo, més que una educació cultural, em proporcionen una educació afirmativa de les idees que's presenten en el meu pensament. Aquesta coincidència, entre lo que ja s'ha escrit i lo que jo penso, sense tenir notícia de lo que ja s'ha pensat, significa per mí, l'elevació de la meua intel·ligència. No he pogut averiguar en cap altra cosa, la veracitat de les idees de la persona, sino, en aquesta topada invisible de pensaments que no més comunica el corresponent soroll a l'interior del ser que'ls concebeix.

ILUS.

D'una sentència

«Equita Justiciam magna est»

Per no haver-se volgut descobrir al pas d'una manifestació religiosa, en el veí poble de Santa Perpétua de la Moguda, ha sigut condemnat, per el jutjat de primera instancia d'aquesta ciutat, a cinc dies d'arrest i multa de 25 pessetes, nostre amic i correligionari, en Joan Sala Casamiquela, revocant en dita condemna, el fallo que'n vista pública havia emitit, absolvent al nombrat Joan Sala, el Jutjat Municipal del susdit poble de Santa Perpétua.

Es vergonyós que'n plé segle XX encare hagi de prevaldre lo que pel seu caracter anacrònic, ni haurien de recordar els administradors de la justícia.

Es vergonyós, repetim, que avui encare s'hagi de sentenciar un home com se feia trenta anys enrera, en plé domini de l'intransigència religiosa, i diem aixó perquè la

sentencia que comentem està única i exclusivament fonamentada en que «*Considerando a más abundamiento que la mera tolerancia en el orden religioso está limitada al respeto y consideración y por consiguiente a ella falta ofendiendo al sentimiento religioso, quién al paso de una procesión con cruz alzada y en la vía pública amonestado antes, no se descubre, jurisprudencia establecida por el Tribunal Supremo entre otras sentencias la de 3 de Marzo de 1884 etc., etc.*»

Nosaltres com a lliberals amics de tota evolució en sentim progressiu, desitjem sempre que la llògica sia l'estel que guii l'actua-

ció de tot ser humà i per això recordarem ara aquelles paraules d'aquell Doctor d'una coneguda obra d'en Benavente quan diu: «*La Justicia es todo sabiduría, y la sabiduría es todo orden, y el orden es todo razón, y la razón es todo procedimiento, y el procedimiento es todo lógica*», encare que en el curs de l'aludida obra, per part del mencionat Doctor no's vegi per enlloc la llògica del procediment, ni la sabiduria de la justícia, etc., etc., per allò que «*Desde las doce tablas hasta Justiniano, Triboniano, Emiliano y Triburiano...*»

Oh ironia del autor de «*La fuerza bruta*». *Equita Justiciam magna est.*

Per la supressió del impost de consums

CONSIDERACIONS

Els pobles que volen ésser lliures i autònoms tenen l'imprescindible deurer de treballar per tot lo que signifiqui en be de la seva llibertat i de la seva autonomia i començant per fer desaparèixer tot lo que també sigui una traba que s'oposi al seu natural esplendor i a la seva forta vitalitat. Tenim, doncs, que hi ha un obstacle que s'anomena arbitri de consums que deu haver de desaparèixer del diccionari, perquè de la manera de gravitar dit arbitri no està dins de la moralitat dels pobles i com això es en la consciència de la majoria dels homes, aquest deu desaparèixer lo més prompte possible.

I si no ha desaparegut es perquè hi ha quatre defraudadors en gran escala i altres que sense ésser-ho s'oposen rabiosament a que prevaleixi aquesta idea que sentaria un principi de llibertat i d'autonomia. Però el poble deu dirigir-se an aquests senyors i els te de dir que primer son els interessos de les col·lectivitats que'ls particulars i que no volem aquest arbitri per lleig i immoral i es l'ampar de totes les males arts i el burlador de l'Hisenda municipal, per això, doncs, i per altres coses que encobreix, per els nostres representants en el municipi deu ésser un punt d'atenció i d'estudi.

Però alguns diuen qué farán aquets que's guanyen la vida en ser empleats del ram i

no tenen altra manera de discuirir que un poble culte te altres medis de donar vida i que no tinguem de mantenir una porció d'homes d'una manera denigrant per tots conceptes, els tenim que dir que aquestes raons son de molt poc pes i encara hi ha més, el que tal diu, se'ns donar-se'n compte, després de denigrar al poble se denigra a sí mateix i ell sab, com el que més, que per mantenir aquets homes se crea un ambient d'inmoralitats que diu molt poc en favor de nostra cultura.

Cridem l'atenció a tots els homes que siguin aimants de la moralitat en la cosa pública que posin son grà d'arena al esforç que's fa per a que desapareixi tan ignomíniós impost, per que se te de pensar que nostra ciutat no es ja un poblet qualsevol i que havem de treballar perquè no tinguem d'estar supeditats a la llei dels set anys, perquè aixís treballarem per implantar-ne un altre més equitatiu i que produeixi lo que l'actual no produeix gracies als que, sordament, ens fan la guerra i no son' altres que miren els interessos generals de la ciutat amb un menyspreu intolerable i amb massa amor als propis.

LA COMISSIÓ.

El monument a Pi i Margall

Amb aquest epígraf el setmanari «Los Miserables» ha publicat un article del quin ne reproduim els principals paragrafs:

Aguardar más tiempo para empezar la campaña, referente a aquella explosión de entusiasmo, en la que se pedía la inmediata realización del monumento; aguardar más tiempo para saber donde han ido a parar los fondos destinados a levantar el mismo, para perpetuar la memoria del catalán insigne; aguardar un momento más sería demostrar una ingratitud, con nuestros grandes hijos, ya que Pi y Margall fué el primer catalán que supo honrar la memoria de su pueblo; ya que Pi y Margall, con aquella tremenda frialdad fué el que sostuvo más firme la piqueta demoledora, en todos los obstáculos de la dinámica moderna, impusiendo nuevos rumbos a todas las manifestaciones de la vida.

Aguardar por más tiempo con nuestro silencio, que hasta ahora hemos guardado por apatía o falta de memoria, sería imperdonable. Es necesario que en la campaña que vamos a empezar nos ayuden todos los periódicos que simpatizan con nosotros referente a la realización de la obra inmediata.

Si a nuestra campaña no encontrásemos eco, y no se nos dijera que hay de aquella suscripción hecha al efecto, si no se nos dijera toda la verdad de lo sucedido, durante el curso de los años que no se ha hablado nada referente al monumento a la memoria del gran hombre, demostraríamos ser un pueblo que no se merece ningún calificativo de los que honran, enaltecen y dignifican.

Esperamos convencidos de que todos los periódicos republicanos y liberales nos ayudarán en la campaña, para saber todo lo que hay del caso referido.

Responem a la crida que fa el nostre volgut confrare i manifestem que'l nostre mo-

dest apoi será posat al servei d'aquesta campanya; com a federals i com a admiradors d'aquell gran home, volem veurer perpetuada la seva memoria, cosa que ja hauria de fer molt temps que fos feta, però per desidia o per poca voluntat dels qui s'anomenen a voltes lo que no son i s'apliquen certs adjectius dels que no son dignes, es l'hora encara que no s'ha aixecat el citat monument an aquell gran patrici que's digué Francisco Pi i Margall.

DE COL·LABORACIÓ

La civilització a Espanya o América

I es el cas que seguint com segueix cruel i sagnanta la civilització o la penetració pacífica en el territori marroquí, tenim els espanyols procediments de civilitzar aquella gent que, si bé es vritat que tenen certes costums bastant caduques, amb molt poc dret podem nosaltres imposals-hi certa llicó; jo he viscut a l'América del Sud o sigui a la República Argentina, doncs bé, allà en aquelles terres llunyanes tenen un procedir molt diferent del nostre; aquí tenim un Marroc, doncs allà tenen un Chaco, i cregueuse que no es pas que no facin etzegallades, doncs quan ells creuen que no té raó de ser, donen alguna batuda per allà en aquelles cases de camp assassinant al que s'els resisteix, doncs aixís i tot, quan les forces del govern logren captivar-ne algún d'indio, no el castiguen ni'l martiritzen sinó que l'ensenyen, l'il·lustren, el mantenen i quan arriba a cert grau de coneixement el deixen lliure, que fassi sa volada, que s'explahi, que's dignifi-

INTERESSANT

Posem en coneixement que la **liquidació de làmpares** que la casa Pont i Manau té oberta desde'l primer de mes, està tocant al seu terme degut a la molta venda que ha obtingut. Tots els que s' vulguin aprofitar de les ventatjes de les acreditades marques **Sirius i Rex** poden passar per tot lo que resta del mes, per la susdita casa.

També fem avinent a tot el públic en general que fem instal·lacions desde 7 pessetes per llum

Làmpares filament metàl·lic estirat a 1 pla.
i de filament metàl·lic trefilat a 1'60 pessetes

No us equivoqueu

Pont i Manau

CONVENT, 70
Telèfon 497

qui, més ben dit que ho propagui entre 'ls seus, ben al revés del nostre modo de colonitzar.

Aquí per colonitzar al Marroc, vinga fer *razzias*, inculcals-hi un credo religiós, els governants inmiscuir-se en totes les coses d'administració que per dret propi es de l'incumbència dels naturals del país. Però mireu quins resultats més contraproductius que s'en treuen. Desde l'any 1893, quant la mort del general Margallo fins al present, vintiu anys de fermos sacrificis, tots inútils i estérils; vist aquest resultat tan desastrós, ¿no valdria la pena de preocupar-se més de casa nostra mirant de fer produir tants terrenys incults per falta d'apoi per part dels governs que'ns administren?

No fora més practic i patriòtic que en lloc de fer marxar a tants mils de brassos útils cap an aquesta guerra de conquesta del Marroc, a conquistar uns terrenys erms, improductius, i on sempre s'hi arrepleguen algunes enfermetats que solen resultar cròniques, inutilitzant a tants sers que molt producte donarien a nostra desgraciada nació.

El poble té la paraula.

RICHELIU.

Sabadell 12-4-914.

Noves

PER EL SENYOR ARCALDE. — Els veïns dels carrers de la Concepció i Casanovas, estant justament indignats amb la manera de procedir del que's cuida de donar l'aigua en la font pública que existeix en dit carrer de Casanovas.

Fa molts dies que aixó dura, i aquest empleat dona l'aigua com vol i com li sembla i a voltes a hores extraordinaries, lo que fa que aquella gent, no s'en pugui abastar la necessaria, porque aixís i tot, l'aigua que dona dita font es irrissoria.

Lo pitjor del cas és que allí l'aigua hi abunda, com ho demostra el fet de que un veí va trobar la manera de fer-la rajar i el doll era abundantíssim i amb dugues hores casi tot el carrer va tenir l'aigua suficient.

Per lo tant, miri si aixó es un abús que'l citat empleat fá, o de lo contrari posi el degut correctiu porque la cosa val la pena d'ocupar-se'n.

—Els dies de Pasqua estigueren a nostra ciutat, invitats per el Centre de Sports, els individus que formen el team «Montpellier F. C.». Al arribar a nostra ciutat foren aclamats i acompanyats per una multitud Rambla amunt fins a l'Hotel d'Espanya.

Visitaren durant aquets dies diferentes enti-

tats, l'Ajuntament, Escola Industrial i altres, essent obsequiats el dilluns a la nit amb un espléndit sopar a l'Hotel d'Espanya en el que s'hi assentaren uns setanta comensals, havent-hi varies representacions; per la premsa hi vegerem: «Mundo Deportivo», «La Veu de Catalunya», «Revista de Sabadell», «Gazeta del Vallés», «Poble Catalá» i «Diari de Sabadell».

Al final se feren per amdues parts entusiastes brindis que foren molt aplaudits.

Després del banquet anaren al Teatre Euterpe on presenciaren la funció que l'aplaudida companyia Villagomez els hi dedicá.

Els resultats dels partits celebrats el diumenge i el dilluns foren: el primer dia empat a un goal. El segon, dos goals a un a favor del «Sabadell».

El dimars marxaren cap a Barcelona complacudíssims de les atencions rebudes i altament satisfets de la seva visita a nostra ciutat.

—Avui, a les quatre de la tarde, marxarán a Mataró l'Ajuntament, Comissions i Banda Municipal, a tornar la visita de cortesia que'ns feu l'any passat l'Ateneu Obrer d'aquella ciutat.

Els expedicionaris serán obsequiats amb una escullida funció i concerts el dissabte a la nit.

Demá diumenge marxará, amb altres comissions, l'Orfeó de Sabadell, que executarà dos concerts un al matí i altre a la tarde, aquest últim, será un gran festival en el que hi pendrán part el nostre Orfeó i la Banda Municipal, l'Orfeó Mataroní i la Banda Municipal d'aquella ciutat. Per falta d'espai no podem ressenyar, com fora el nostre desig, l'escullidíssim programa de festes amb que s'obsequiará als expedicionaris.

En aquesta excursió artística hi ha sigut invitada la premsa local. Per la nostra part agraïm altament la deferencia.

—Ha mort a Londres, el senyor Pere Soler Casanovas, pare de nostre compatrici, l'eminent violinista En Josep Soler Gomez.

Enviem a la seva familia, l'expressió del nostre més sincer condol per tan dolorosa pèrdua.

—El vinent diumenge, día 19 del corrent, a les deu hores del matí, tindrà lloc en el saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat Catalana, una reunió a la qual assistirán representants de tots els Ajuntaments de la provincia de Barcelona, en nombre d'uns trescents, a l'objecte d'adoptar les mides necessaries per a solucionar el conflicte que amenaça a les hisendes locals amb motiu del criteri adoptat pel Govern i delegat d'Hisenda en l'interpretació de la llei substitutiva de l'impost de consums de 12 de Juny de 1911. La reunió ha sigut convocada a iniciativa dels alcaldes de Subirats, Cabrils, Piera i Orrius.

L'exposició dels antecedents de la qüestió i trascendencia del conflicte será feta pel senyor Sans i Buigas.

—Per acort del últim Congrés Excursionista celebrat a Tarragona, l'any vinent se celebrar  aquesta assemblea en nostra ciutat.

—Dem  a la tarde tindrà lloc en l'espaiosa sala del C rcol Republic  Federal un lluid ssim ball a piano.

—En el Teatre del Paralelo tindrà lloch avui dissabte, el debut de l'agrupació dram tica «La Lira», posant-se en escena la comedia melodramàtica «El Ladr n» i el s inet «Roncar despert». Després en obsequi a la concorrencia tindrà lloc un lluit ball.

—La secció excursionista de la nostra entitat «Brot Vallesenc», convida a tots els seus socis com també a tots els que tinguin el gust d'assistir-hi, a la excursió que tindrà lloc dem  diumenge 19 del corrent, a l'hermosa miranda de Sant Mateu, passant per Santiga, Santa Perp tua, Mollet, Montmeló, Montorn s i Font de la Ginestera, on s'hi esmorsar , Vallromanes, Font d'en Gorgu , Sant Mateu, Premi  de Dalt i de Baix.

El retorn desde l'últim lloc a la nostra ciutat es farà amb tren. Preu del viatge l'90 pessetes. Cal emportar-sen provisions per tot el d ia. Lloc de reunió per la sortida que serà a les 4 en punt del matí del mateix d ia, al carrer de les Tres Creus, prop del pas de la v ia.

ESPECTACLES

TEATRE EUTERPE.— Company  Villago-
mez.— Aquesta nit es representar  el melodrama
en set actes «Los dos Pilletes» i demà a la nit la
comedia en quatre actes «El Adversario».

CINES CAMPS, IMPERIAL i CERVANTES.
Per avui i demà hi ha anunciades extraordinaries
sessions de Cine i Variet s.

Impremta de J. Sallent i Prat; Sant Quirse, 32; Telèfon 520

GRANER I GERMANS

Constructors mecànics

SECCIÓ DE FORJA I SOLDADURA AUT -
GENA. — APARELLS COMPLERTS PER A
LA MATEIXA. — ELECTRE - VENTILADORS
PER A FORNALS. — BOMBES CENTR FU-
GUES. — ELECTRE-BOMBES

C l ecs i pressupostos se
faciliten a qui els sol iti.

⋮ **MONTSERRAT, 83**
⋮ **TELÈFON 571**

DIPÒSITS
DE
CIMENT ARMAT

COMPRA I VENDA
DE
FINQUES

J. MANICH - TURULL, 49 i 51 - TELÈFON 531

No es precís anar a comprar a Barcelona.

En els importants magatzems

"Casa Teresona"

trobareu un GRAN ASSORTIT AMB NOVETATS PER A SENYORA

..... compatible amb les més importants cases de la capital

NORMA DE LA CASA:

Vendre barato per vendre molt

**Unica casa a Espanya que dona un tant
per cent dels beneficis als compradors.**

Fotografia Moderna

Fotografies, Ampliacions,
Postals i Reproduccions

:: PREUS ::
ECONOMICS

Gurrea, 50
Sabadell

Companyia de Segurs contra incendis

EL NORT

Compagnie d'Assurances Générales

contra els accidents i el robo

La Mutualitat Terrassenca

Associació benèfica de Socors Mútuus en els cassos
:: d'enfermetat, invalidès, vellesa i defunció ::

La Mutual Vascongada

Societat Espanyola Popular
de estalvi i previsió

Representant: EUGENI QUERALT - S. Olaguer 78 - Sabadell

J. Marcet

DENTISTA

DENTADURES SENS PALADAR : DENTS DE
ROSCA : OPERACIONS SENS DOLOR
CURACIÓ DELS CAIXALS SENS EXTRAURELS

— RAIG X —

Gracia, 20

SABADELL

SABATERIA TOUS

*Es l'única casa que ven el calçat més ele-
gant i més ben confeccionat a preus reduïts*

DEMANEU A TOT ARREU

ANIS DEL TAUP

El rei dels Anissats :: Premiat amb medalla d'or

Fabricant: Josep Germà SABADELL